

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: S. T.**, zastoupen opatrovníci R. Z., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2005, č. j. 63 Az 152/2004 - 29,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 7. 2004, č. j. OAM - 2426/VL - 07 - 15 - 2004, byla žalobcova (dále jen „stěžovatel“) žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, v níž uvedl, že s uvedeným rozhodnutím nesouhlasí a navrhuje jeho zrušení. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 9. 11. 2004, č. j. 63 Az 152/2004 - 17, žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž mj. požádal o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud v Ostravě proto dopisem ze dne 31. 12. 2004 vyzval stěžovatele, aby soudu ve lhůtě 7 dnů předložil potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Stěžovatel uvedené potvrzení ve stanovené lhůtě soudu nepředložil. Krajský soud proto usnesením označeným v záhlaví tohoto rozsudku rozhodl tak, že stěžovatelův návrh na ustanovení právního zástupce zamítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel rovněž kasační stížnost, v níž uvedl, že s ním nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a on kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnost si tyto změny prostudovat. Vzhledem k tomu žádá soud, aby zrušil napadené usnesení krajského soudu a ustanovil bezplatného právního zástupce a tlumočníka.

Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s. ř. s.“/), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel není

zastoupen advokátem, ale v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) - publikováno pod č. 486/2005 Sb. NSS.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 téhož zákona, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že se v průběhu řízení několikrát změnil azylový zákon a on si nemohl prostudovat tyto změny. Toto jeho tvrzení však nelze podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a proto tato kasační stížnost není přípustná.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu